

**Formanden:** Er der flere, der ønsker ordet? (Ophold).

Det ærede medlem fru Alvilda Larsen har ordet.

**Alvilda Larsen:** Jeg er meget forbavset over, at man ikke kan besvare mit spørgsmål. Det må jeg affinde mig med, men jeg vil i alt fald foreslå, at dette spørgsmål tages op til drøftelse i udvalget mellem anden og tredje behandling. Hvis udvalget så mener, at det ikke bør foretage sig noget, må mit parti gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om forlængelse af byggestøttelovgivningen.

Ændringsforslaget og lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

*Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.*

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om leje.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

*Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.*

**Formanden:** I henhold til forretningsordenen går lovforslagene til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændring i lov vedrørende personlig skat til kommunen.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1923; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3067).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Ove Hansen:** Det lovforslag, vi har til behandling her om ændringer i loven om personlig skat til kommunen, tror jeg at kommunalfolk vil hilse med tilfredshed. Forslaget skal jo i nogen grad ses i forbindelse med de ændringer, vi har foretaget i den kommunale valglov, hvorefter skatteansættelse ikke længere er en betingelse for stemmeret; men der er samtidig tale om at gennemføre en ajourføring af satserne i 1937-loven om personlig skat til kommunen. De satter, der findes i denne 1937-lov, er fremdeles gældende trods dyrtiden.

Efter loven kan der for købstædernes vedkommende tillades en nedsættelse for indtægter, der ligger mellem 1 300 og 1 600 kr., på indtil 90 pct. og for landkommunernes vedkommende en nedsættelse ligeledes på indtil 90 pct. for indtægter, der ligger mellem 1 000 og 1 300 kr., medens indtægter på henholdsvis 1 300 og 1 000 kr. og derunder kan nedsættes efter ligningsmyndighedernes skøn, men dog således, at skatteydelse ingensinde helt kan bortfalde.

Denne sidste bestemmelse har ofte, tror jeg, gennem længere tid været generende for kommunerne, idet det har været forbundet med forholdsvis store udgifter at indkassere de små skattebeløb. Ja, det er vel et spørgsmål, om ikke udgifterne ved inddrivelsen i visse tilfælde har oversteget de beløb, man har fået ind i skat. I den kommune, jeg bor i, havde man f. eks. i fjor 264 skatteydere, der skulle svare skat af en endelig indtægt på 50 kr. De 264 skatteydere skulle tilsammen betale 600 kr. i kommuneskat; skattekontoret skulle således udskrive 264 skattehæfter, og da vi har 10-ratesystemet, må vi regne med 2 640 indbetalinger, og et tilsvarende antal posteringer må også finde sted. Det er vist ingen god forretning for kommunen at indkassere disse 600 kr., fordelt på 264 skatteydere.

Efter det foreliggende lovforslag overlades det nu til kommunalbestyrelserne selv at afgøre, om man fortsat vil anvende de ligningsregler, man hidtil har anvendt, eller man vil have en ny ligningsskala, hvor 80 og 90 pct.s reglen bortfalder. Det bliver nu ene og alene kommunalbestyrelsen, der bestemmer, hvor stor nedsættelse man vil give, og på hvilke indtægter man vil give nedsættelse. For statsskatten er satterne jo ført à jour igennem de årlige lignings-